

Bürser Schlucht en Kuhloch

Bürs - Bürser Schlucht - (Schesatobel Murbruch) - Spial - Kuhloch - Bürs

2.5 uur, 5 Km en 210 hoogtemeters

(Optie: Verlengen met route Murbruch Bürserberg. Totaal 5.5 uur, 11 Km en 700 hoogtemeters)

De Bürser Schlucht wordt in de reisboeken beschreven als een van de mooiste Schluchten in de Alpen. Des te vreemder dat de kloof zo weinig bekend is bij het grote publiek. En dan is deze ook nog eens gratis toegankelijk...

Terug kiezen we een leuke route over het parkachtige Spial en dan Kuhloch, waar we door de imposante grotten zullen lopen. Met al dit moois is het een echte aanrader voor wandelaars met kinderen. Die zullen er zich geen moment vervelen.

Onze planning was een langere rondwandeling 'Bürser Schlucht - Schesatobel - Kuhloch'. Het slechte weer gooide roet in het eten zodat we de twee delen op verschillende (halve)

dagen hebben gelopen.

Beide worden op de site afzonderlijk beschreven, maar zijn tot een dagtocht samen te voegen. (De Murbruch route is vager op de kaart weergegeven, bij deel II omgekeerd).

Wie beide gaat lopen kan het beste beginnen met de kloof, voor alleen de Murbruch route is er een andere startplaats. (Zie deel II)

Na een hele morgen regen en een belofte van meer opklaringen in de middag, rijden we naar Bludenz om daar de autosnelweg over te steken naar het er tegenover liggende dorp Bürs. In Bürs rijden we richting de kerk achter in het dorp vlak voor een opvallende hoge verticale rotswand. Daar vinden we de gezochte brug over de Alvierbach.

Bij de Alvierbrücke is de Schlucht aangegeven, een kort stukje links van de beek inrijden tot aan een waterkrachtcentrale. Daar kunnen we de auto kwijt. (Navigatie: Lorüserstrasse Bürs)

Om toch een beetje droog in de regenkleding te komen, gebruiken we de achterklep van onze stationwagen als afdak. Dan zijn we 'wandelklaar' en leggen de laatste meters

over de parkeerruimte af naar de bosrand. Links is de ingang tot de Bürser Schlucht zoals we ons van eerdere bezoeken, jaren geleden, herinneren.

Vooraan tussen de bomen en huishoge rotsblokken moeten we links aanhouden, dan

voert het smalle pad ons door een adembenemend gebied. De start van deze wandeling is al perfect! De enorme rotsblokken waar we tussendoor kruipen liggen hier al van voor de laatste ijstijd en beschermen ons nu in 2010 even tegen de regen.

Al snel verlaten we dit doolhof en kunnen dan bij een houten gebouwtje omlaag naar het water van de hier nog brede Alvierbach.

Na dagen regen met soms 90mm per dag, voert de beek vandaag een enorme hoeveelheid water aan. Zo erg hebben we het nog nooit eerder gezien.

Heel indrukwekkend, en dit is dan nog het breedste deel. Onze verwachtingen zijn hoog gespannen voor het smalle deel van de Schlucht verderop.

Eerst moeten we het stukje naar de hut weer omhoog, de route gaat verder achter de hut langs.

Daar beginnen we aan het mooiste deel van deze niet al te lange Schlucht.

Terwijl het waterlawai toeneemt volgen we het pad waar het pal langs de rand van de beek loopt en waar het op verschillende plaatsen is uitgehakt in de rotsen.

Weer beschikken we over een afdak tegen de regen, een 'Felsendach'. Je zou gaan denken dat dit is gebouwd toen de mensen gemiddeld nog kleiner waren dan nu. Regelmatig moeten we gebukt lopen om niet het hoofd te stoten.

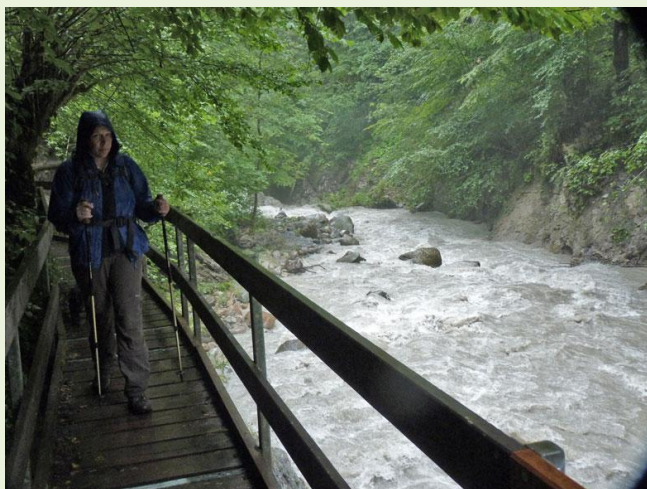
Soms bestaat de ondergrond uit rotsgrond, dan weer komen we over loopbruggen. Alles is er zeer goed onderhouden en met veel aandacht voor veiligheid gebouwd. Alles is voorzien van degelijke relingen en waar nodig traptreden om de kloof goed toegankelijk te maken.

Na het deel met de overhangende rotsblokken wordt het meer bospad, hier en daar voorzien van traptreden en kleine bruggetjes over zijbeken. Het uitzicht op het wild stromende water wordt ook beter, en soms kunnen we rechts een stukje pad omlaag naar de oever van de beek bij een grindstrandje.

Verderop gaan we van de ene op de andere oever over via lange bruggen over het water. Dan weer links en dan weer rechts van de beek verder in het smalste deel van de Bürser Schlucht. Het is een prachtig gezicht en het geweld van het kolkende water maakt het nog spectaculairder.

Waar de kloof op zijn smalst is lukt het ons niet meer om verstaanbaar met elkaar te schreeuwen zodat we terug moeten grijpen op onze elementaire kennis van de gebarentaal om elkaar op bijzonderheden te wijzen of iets duidelijk te maken.

Met respect bekijken we dit natuurgeweld en lopen langzaam verder van het ene leuke uitzicht naar een volgende nog mooiere.

De officiële looptijd van de route is 2 uur, maar gelukkig staat nergens aangegeven dat je er niet langer over mag doen. We maken dan ook geen haast.

Na de eerste serie bruggen volgt een stukje zonder relingen waar ouders de kinderen even bij de hand moeten nemen, en is er nog een beetje klimwerk te doen. Ook

daar weer 'vriendelijk' aangelegd en voor jong en oud te doen.

Het water stroomt nu veel dieper onder ons en we kunnen elkaar weer een beetje verstaan.

Nadat we via nog meer bruggen en loopplanken weer op waterhoogte aankomen, is er links nog een klein strandje waar we opnieuw bij het water kunnen komen.

De Alvierbach voert water aan uit de veel hoger gelegen Lünensee, en soms kan men daar zonder waarschuwing water spuien waarbij de beek in seconden aanzwelt tot een woeste rivier. Pas hier voor op en laat je niet net als wij in een soortgelijke situatie bij Braz verrassen. We hebben toen onszelf en de kinderen nog net kunnen redden, een deel van de afgelegde uitrusting zijn we kwijtgeraakt. Als je het water hoort aankomen heb je geen halve minuut meer om je uit de voeten te maken weten we nu. Er staan overigens waarschuwingsborden en dit geldt niet voor het overal hoger liggende wandelpad door de kloof.

Dan naderen we het einde van de kloof en staat er een wegwijzer rechts omhoog te wijzen naar Bürserberg Boden / Spial. Die richting gaan we in. Er begint een leuke klim omhoog uit de kloof met veel traptreden en stukken bospad tot aan een splitsing halverwege de berghelling. Dit is het punt om te beslissen terug te gaan of ook de route Murbruch nog te gaan doen en hier later terug te komen voor het laatste deel.

Aansluiting Schesatobel Murbruch route:

Om bij het startpunt van de Murbruch route te komen kunnen we hier linksaf verder omhoog. Nog een klim, dan bij de volgende splitsing met een breed pad linksaf onderlangs Bürserberg Boden. Richting Brand/Tschapina. Dit pad sluit na een scherpe bocht aan op de drukke Brandnertal hoofdweg vlak bij een parkeerhaven links van de weg; Het startpunt van deel II. Een smal paadje verder onderlangs brengt je zelfs

direct tot op de parkeerplaats zodat je niet over de hoofdweg hoeft, maar deze is als het gras hoog staat moeilijker te vinden.

Zonder de uitbreidingsroute gaan we op de splitsing in het bos rechtdoor naar Spial/Kuhloch. Respectievelijk 15 en 25 minuten lopen. Het klimmen is dan nagenoeg gedaan en we stappen over op een breed wandelpad. Geleidelijk daalt dit mooie pad af door het bos en er staan hier en daar informatiebordjes langs de kant. Dit pad is onderdeel van een 'Geologisches Lehrpfad'.

Bij elke zijweg volgen we de overal aanwezige wegwijzers naar Kuhloch, en komen dan in een opener deel van het bos dat er haast parkachtig uitziet; Spial.

Vorbij Spial staat net voor een T-splitsing rechts nog een informatiebord. Het vertelt over diepe kloven in dit bos. Als je op de splitsing daarna rechtsaf slaat zie je om het hoekje een voorbeeld van een kloof waar het om gaat.

Daarna komen we bij een Y-splitsing. De Forstweg gaat rechts omhoog, wij links het smalle paadje omlaag.

Al na enkele meters komt de verrassing. We staan voor een volgende kloof en.... het smalle pad gaat omlaag deze kloof in!

We hadden geen idee wat 'Kuhloch' zou moeten zijn, nu wordt het ons duidelijk. Een grote groep enorme rotsblokken die tezamen grotten en kloven vormen waar je tussendoor en onderdoor je pad moet vervolgen.

In de diepe Bürser Schlucht was het op deze donkere regendag al moeilijk om een goed belichte foto te maken, hier half onder de grond in dicht bos welhaast onmogelijk. Ondanks de slechte kwaliteit heb ik

toch een paar foto's geplaatst om een indruk te geven van wat je te wachten staat als je dit gaat lopen.

De route is gemakkelijk te volgen door dit stenen labirint, en al snel staan we weer buiten in het bos. Het pad daalt daarna kaarsrecht af tot aan de asfaltweg Brandnertal, waar deze een scherpe bocht naar links maakt.

We kunnen rechts van de weg blijven als we op de verderop gemonteerde vangrail aflopen, en nemen daarna het smalle pad achter de vangrails langs en volgen zo de bocht van de asfaltweg.

Na de bocht daalt het weer omlaag het bos in, en komen we enkele meters verderop bij een T-splitsing waar we rechtsaf verder omlaag gaan richting Bürs.

Een leuke afdaling over veel boomwortels waarbij we af en toe een glimp opvangen van Bürs met daar achter de veel grotere stad Bludenz.

Wanneer we nogmaals op een splitsing aflopen met een bredere Forstweg, gaat het daar rechtsaf verder, het laatste stukje omlaag tot aan de asfaltweg naar Bürs.

Waar de Forstweg en het asfalt bij elkaar komen staat tevens het plaatsnaambord "Bürs".

Er rest ons nog een korte wandeling langs enkele fraaie huizen het dorp in.

Ondertussen is het steeds droger geworden, en nu zien we pas hoe loodrecht de rotswanden rond Bürs net achter de huizen oprijzen. Een prachtig gezicht.

Een beetje rechts aanhoudend komen we weer bij de Alvierbrücke. Over de brug nog rechtsaf, en dan lopen we de parkeerplaats weer op na een korte maar bijzonder mooie wandeling.

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! [En mail ons](#) als je onjuistheden tegenkomt.

© 2006 - 2015 superfamilie.nl | Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een lokale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. | Voor meer informatie zie: [Auteursrecht & Disclaimer](#) |